

Η ΔΕΞΙΩΣΗ

Στή μικρή μας κοινωνία μπορεί βέβαια ν'άχουμε τὰ κουσούρια μας, τὶς ἀντιζηλιές μας καὶ τὶς μικροκακίες μας, ὡστόσο ἓνα πράγμα νὰ λέγεται: Ἐξέρωμε νὰ ἐκτιμοῦμε ὅσους ἀπὸ μᾶς κατάφεραν νὰ περάσουν τὰ σύνορα τῆς μικρῆς μας πόλης, νὰ γίνουν γνωστοὶ μὲ ὅποιο-δήποτε τρόπο πάρα ἔξω. "Ἔτσι ἐκτιμοῦμε καὶ σεβόμαστε τὸν ~~κκκκ~~ μεγαλέμπορο κύριο τᾶδε ποὺ κάνει κάθε μῆνα ταξίδια στὸ ἐξωτερικὸ εἰσάγοντας ζάχαρη, ἀπορρυπαντικά καὶ ἐλαστικά αὐτοκινήτων ἢ τὸν πιανίστα δεῖνα ποὺ εἶναι μέλος μιᾶς ὀρχήστρας σὲ μιὰ πολιτειοῦλα τῆς Ἰταλίας, ἓνας ἀπὸ τοὺς πολλοὺς βέβαια ἐκεῖ, ἀλλὰ γιὰ μᾶς "ὁ ἐπιτυχημένος."

"Ἔτσι ὅταν ἡ κυρία λογοτέχνις κυρία Δυρικιάδου, ἡ ὁποία ζεῖ ἀπὸ ἐτῶν στὸ ἐξωτερικὸ ἦρθε γιὰ διακοπές στὴν πόλη μας τὸ θεωρήσαμε ὅλες ὑποχρέωση μας νὰ ὀργανώσουμε μιὰ δεξίωση ἀντάξια τῆς τιμῆς ποὺ κάνει στὸν τόπο μας, νὰ ἐμφανίζει τὸ ὄνομά της κάθε 2-3 χρόνια στὶς ἐφημερίδες τοῦ ἐξωτερικοῦ, κάτω ἀπὸ τὸν τίτλο "Νέες ἐκδόσεις ποιημάτων."

Ἡ κυρία Δυρικιάδου, εὐγενεστάτη καθ'ὅλα καὶ ἀξιαγάπητη, εἶχε τὴν καλωσύνη νὰ ἀνακαλύψει λίγο χρόνο ἀνάμεσα στὶς τόσες ὑποχρεώσεις της (συγγραφή ποιημάτων κλπ) καὶ νὰ δεχθεῖ νὰ παρευρεθεῖ στὴ δεξίωση μας. Ἐμεῖς, γιὰ ν'ἀνταποδώσουμε καὶ ἔστω καὶ στὸ ἐλάχιστο αὐτῇ τὴν τιμὴ, ἀποφασίσαμε ὁμόφωνα στὴ γενικὴ μας συνέλευση νὰ πραγματοποιήσουμε τὴ δεξίωση ~~κκκκ~~ στὸ μεγαλύτερο καὶ ἀκριβότερο ξενοδοχεῖο τῆς πόλης μας, τὸ "Κίγκς κράουν χοτέλ". Κι'ὅταν λέω ἐμεῖς, ἐννοῶ φυσικὰ τὴν "Πνευματικὴ Ὁμάδα Ἑλληνίδων", ποὺ σ'αὐτὴν ἀνήκουν ὅλα τὰ ἄξια λόγου ὄνόματα τῆς μικρῆς μας κοινωνίας.

Καὶ καθὼς ἡ δεξίωση πρὸς τιμὴν τῆς κυρίας Δυρικιάδου ἦταν ἡ πρώτη οὐσιαστικά ποὺ ὀργανῶνε ἡ "Πνευματικὴ Ὁμάδα Ἑλληνίδων" (ἃς μὴ ~~κκκκκκ~~ ἀποκαλοῦμε ~~κκκκκκ~~ ἁπλῶς ὡς ἁπλῶς ἁπλῶς καὶ δεξιώσεις τὰ ἀπογευματινὰ τσάγια ποὺ ὀργανῶνει κάθε τόσο ἡ Ὁμάδα μας γιὰ φιλανθρωπικοὺς σκοποὺς) τὸ θεωρήσαμε κάτι περισσότερο ἀπὸ ὑποχρέωση μας νὰ δώσουμε σ'αὐτὴ τὴ δεξίωση τὴ λαμπρότητα ποὺ ταιριάζει στὴν περίπτωσή. Ὁ διευθυντὴς τοῦ ξενοδοχείου, φυσικὰ, φάνηκε ὀλοπρόθυμος νὰ μᾶς βοηθήσει στὸν καταρτισμὸ τοῦ καταλόγου τῶν προσκεκλημένων, ποὺ γιὰ εὐνόητους λόγους (ἀποφυγὴ παρεξηγήσεων κλπ) ξεπέρασε τοὺς 250. Κι'ἦταν πραγματικὰ τόσο ἐξυπηρετικὸς ποὺ ἀφήσαμε κυριολεκτικὰ στὰ χέρια του τὸ τόσο λεπτὸ θέμα τῆς ὀργάνωσης τῆς δεξίωσης μας. Τὸν παρακαλέσαμε μόνον, νὰ δώσει ὅση περισσότερη σημασία μπορεῖ γιὰτὶ θέλαμε νὰ μετατρέψουμε τὴ δεξίωση μας σ'ἓνα ἐκπολιτιστικὸ γεγονός ποὺ νὰ τὸ θυμᾶται γιὰ ~~κκκκ~~ καὶ τὸς ὅποιος μας.

Μπορεῖ κανεὶς νὰ φαντασθεῖ τὸν πῦρετό τῆς προετοιμασίας μας τὶς παραμονές τῆς δεξίωσης. Δὲν εἶναι δὲ καὶ εὐκόλο πράγμα νὰ φωνίσει μέσα σὲ μιὰ βδομάδα φόρεμα, παπούτσια καὶ τσάντα, καὶ ν'ἀπακαλύψει μιὰ πρωτότυπη καὶ κατάλληλη γιὰ τὴν περίπτωσή γραβάτα γιὰ τὸν σύζυγο. Βέβαια ~~καὶ~~ οἱ σύζυγοι ~~ἔσαν~~ προσκεκλημένοι στὴ δεξίωση, σύμφωνα καὶ πάλι μὲ ὁμόφωνη ἀπόφαση τῆς γενικῆς μας συνέλευσης. (Ἐξάλλου αὐτὸς ἦταν καὶ ἓνας πονηρὰ εὐσχημὸς τρόπος γιὰ ν'ἀποσπάσουμε μὲ μεγαλύτερη εὐκολία τὴ συνεισφορά τους γιὰ τὰ ἔξοδα τῆς δεξίωσης μιὰ καὶ οἱ πόροι τῆς "Πνευματικῆς Ὁμάδας Ἑλληνίδων" δὲν εἶναι

βλημα, ωστόσο έβγαλε τήν όμόφωνη απόφαση ότι τάπράγματα θά μπορούσαν νά εΐναι καί χειρότερα, π.χ. θά μπορούσε άντί για κρίση κωλικοϋ ή κυρία Λυρικιάδου νά πάθαινε καρδιακή προσβολή,, άνθρωποι εΐμαστε, καί μάλιστα όχι στό σπΐτι της ή ή ή όπου κανένas δέν εϋθύνεται στό κάτω κάτω, αλλά κατά τήν διάρκεια τής δεξίωσης, Θεός φυλάξει, όποτε φαντασθήτε τό σκάνδαλο καί τό ρεζίλεμα τής Πνευματικής μας 'Ομάδος, ναγκασθήκαμε νά τιμήσουμε τά έξαίρετα φαγητά, -άφογη γαλλική κουζίνα, πού ό καϋμένος ό διευθυντής εΐχε έτοιμάσει μέ τόση άπλοχεριά πρός τιμήν τής κυρίας Λυριακιάδου χωρίς τήν κυρία Λυρικιάδου, εΐπιαμε όμως πολλές φορές έκλεκτό κρασί στήν 'υγεία της καί στή σύντομη 'ανάρρωση της, καί δακρύσαμε έλαφρώς σάν 'ακούσαμε τό προφητικό της ποίημα " Χώρα τών άσφοδέλων μή μέ καλεΐς". Κι 'άπάνω πού φτάσαμε σέ συζητήσεις "ολο φιλοσοφημένο λυρισμό για τό τί εΐναι ό άνθρωπος σήμερα ζεΐ κι' αϋριο δέν ύπάρχει, ξεφούρνισε εκείνο τό άτοπο άστεΐο του εκείνος ό πχ σαχλός τύπος ό Πανουργίδης, (αλήθεια ποιά άραγε τόν κάλεσε στή δεξίωσή μας, ή γυναίκα του δέν εΐναι ότε απλό μέλος τής 'Ομάδας μας, δέν αποκλείεται νά ήθε και άκάλεστος, όλα νά τάπεριμένει κανείς.() Ναι, τί λέγαμε; "εφούρνισε λοιπόν 'εκεΐνο τό σαχλό καί άνοστο άστεΐο του πώς θυμήθηκε λέει, μια κρίση κωλικοϋ πού εΐχε πάθει ή κυρία Λυρικιάδου σέ μια παρόμοια δεξίωση, στήν 'Αθήνα, όταν ή υπηρέτρια τής έκαφε, σιδερώνοντας το, τό φόρεμα πού θά φορούσε στή δεξίωση.

ΜΑΪΟΣ 1974